

ODPIERDZIEĆ (1) *vb pf*

inf odpi(e)rdzi(e)ć.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Odpowiedzieć pierdzeniem na pierdzenie: Oppedo, contra pedentem pedere, odpyerdzyecz BartBydg 229. [Cf Oppedo, Ia też zász pierdżę/ Pierdel zá pierdel dąwam. Mqcz 286c].

Formacje współrdzenne cf PIERDZIEĆ.

AL